

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.346/2021/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2022. március 31. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 21. napján kelt 11.B.1495/2019/78-I. számú ítéletét megváltoztatja.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalnál számsor számon bevételezett 10. tétel alatti 121 darab kisméretű nejlon tasakot, a 11. tétel alatti 8 darab nejlon tasakot és a 12. tétel alatti 7 darab nejlon tasakot elkobozza.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság XIII. Kerületi Rendőrkapitányság bűnjelkezelőjénél számsor1 szám alatt bevételezett 1. tétel alatti 17 darab tablettát, a 2. tétel alatti 3 darab cigarettát, a 3. tétel alatti 3 darab tasakot fehér porral és a 4. tétel alatti 3 darab nejlon tasakban anyagmaradványt, számsor2 szám alatt bevételezett 1-2. tétel alatti anyagmaradványt, 3. és 9. tétel alatti mérleget, 5-6-7. tétel alatti növényi örleményt elkobozza.

A vagyonekobjással érintett 200.100,- (kettőszázezer-egyszáz) forintot a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala számsor3 számon, a 20 (húsz) eurót a Magyar Államkincstár számsor4 számon bevételezte.

A beszámításra vonatkozó rendelkezést helyesbíti akként, hogy Terhelt1 vádlott 2018. szeptember 16. napjától 2018. szeptember 18. napjáig őrizetben, 2018. szeptember 19. napjától 2020. január 3. napjáig letartóztatásban, 2020. január 4. napjától 2020. március 11. napjáig ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben, 2020. március 12. napjától 2020. március 19. napjáig letartóztatásban, 2020. március 20. napjától 2020. június 24. napjáig ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben, 2020. június 25. napjától 2020. november 17. napjáig letartóztatásban, 2020. november 18. napjától 2021. január 11. napjáig közigazgatási

terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt, 2021. január 12. napjától 2021. augusztus 2. napjáig ismeretlen helyen, 2021. augusztus 3. napjától letartóztatásban lévő.

A szabadságvesztésbe beszámítja az őrizetben, letartóztatásban és ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időt olyan módon, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 1 (egy) - 1 (egy) napi őrizetben és letartóztatásban, illetve 5 (öt) nap ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A vádlott tényleges tartózkodási helye: Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. szeptember 21. napján kelt 11.B.1495/2019/78-I. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés] és ezért őt, mint többszörös visszaesőt 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, a beszámításról, a lefoglalt dolgokról, illetve a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség Terhelt1 vádlott terhére, súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és mellékbüntetés kiszabása érdekében, a vádlott és védője eltérő minősítésért és a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Főügyészség a fellebbezés Bf.593/2019/59. szám alatt bejelentett indokolásában kifejtette, hogy a büntetés kiszabása során

[4] - enyhítő körülmény, hogy a vádlott letartóztatása előtt egy kiskorú gyermeke után tartásdíjat fizetett, valamint beteg nagykorú hozzátartozóját is támogatta, ugyanakkor az időmúlás nem vehető figyelembe a vádlott javára, tekintettel arra, hogy kivonta magát egy

időre a büntetőeljárás hatálya alól, illetve a 3 évet elérő időmúlás eleve nem jelentős a nagy tárgyi súlyú bűncselekmény büntethetőségének elévülési idejéhez viszonyítva,

[5] - súlyosító körülmény, hogy a többszörös visszaesői minőségét megalapozó büntetésein túl is büntetett előéletű, a jelen eljárás tárgyává tett bűncselekményt ellene hasonló cselekmény, kábítószer birtoklásának vétsége miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt követte el, maga is fogyasztott kábítószer, valamint a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága.

[6] A vádlott tekintetében nagyobb számban állnak fenn a súlyosító körülmények és ezek jelentős nyomatékkaal bírnak. A többszörös visszaeső vádlottal szemben 5 évtől 25 évig terjedő, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés büntetés szabható ki, az irányadó középérték 15 év. A vádlottal szemben kiszabott 8 év szabadságvesztés büntetés túlságosan enyhe, büntetési célok megvalósítására alkalmatlan, indokolt a középértékhez közelítő időtartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása és az azzal arányos közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.125/2020/38. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[8] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, megvizsgált minden olyan bizonyítékot, amelynek érdemi jelentősége volt a vád tárgyává tett bűncselekményben történő megalapozott döntéshez. Indítványozta az ítélet 2. oldalán a személyi részt kiegészíteni azzal, hogy a vádlott élettársi kapcsolatából született kiskorú gyermeke tartásához fogvatartásba kerülését megelőzően havi rendszerességgel 70-80-90 ezer forint erejéig hozzájárult.

[9] Kifejtette, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a Be. 6. § (2) és (3) bekezdésében írtak ellenére a tényállásban a vádlott kábítószer fogyasztásával kapcsolatos megállapításokat is tett, mert ez sérti a vádelvet. Ezen eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban akként orvosolható, hogy az ítélet 3. oldalának utolsó mondata mellőzendő a történeti tényállásból. Az ekként pontosított tényállás a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

[10] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét teljesítette. A tényállás alapját a vádlott kereskedést tagadó védekezésével szemben a tárgyi bizonyítékok, a tanúvallomások, az okirati bizonyítékok tartalma és a szakértői megállapítások képezték, amelyek együttes értékelése a vádlott bűnösségére vont okszerű következtetést eredményezték. Az irányadó tényállás alapján a vádbeli elkövetési magatartásnak a vádirattal megegyező minősítése törvényes.

[11] Tévedett azonban a törvényszék a szabadságvesztés büntetés kiszabásakor, mert a vádlott javára jelentősen eltért az irányadó középértéktől és ennek indokát sem adta az ítéletben. A beteg édesanyjának támogatása mellőzendő az enyhítő körülmények köréből, mert ez a vádlott elmondásából rövid ideig tartó együttlakást és nem támogatást jelentett, továbbá az időmúlás enyhítő szerepe elenyésző, tekintettel arra, hogy a vádlott több mint fél

évre kivonta magát az eljárás alól, ugyanakkor súlyosító körülményként a kábítószer fogyasztása a vádon túlterjeszkedés miatt nem értékelhető. A súlyosító körülmények száma és nyomatéka is jelentős, a vádbeli cselekmény társadalomra veszélyessége kimagasló, ezért a többszörös visszaesést megalapozó elítélésen túlmenően is büntetett előéletű, az elkövetéskor részben ugyan ilyen jellegű bűncselekmény hatálya alatt állt vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében a középmeértékből kiinduló szabadságvesztés kiszabása és ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltás alkalmazása szükséges. Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, a bizonyítási indítvány elutasításának az indokait is beleértve.

[12] Fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 11.B.1495/2019/78-I. számú ítéletét a tényállás tekintetében helyesbítse, a rendelkező részét a büntetést kiszabó részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelésével a terhelt büntetését súlyosítsa. Egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[13] A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában azt az álláspontot fogalmazta meg, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésben foglalt hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések nélkül folytatta le az eljárást, az ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, azonban a bizonyítékok számbavétele és értékelése során nagyobb körültekintéssel kellett volna eljárnia és vizsgálnia a tanúk vallomását és a telefonokon, laptopon, tableten tárolt adatokat. A védő szerint a vádlott tagadásával szemben nincs kellően megalapozott bizonyíték arra, hogy kábítószerrel kereskedett volna, azt pedig maga a terhelt sem vitatta, hogy fogyasztott kábítószerrel. Az elsőfokú bíróság által kihallgatott tanú1, tanú6 és tanú7 következetesen állították, hogy a vádlottal soha nem volt gond, senki nem panaszkodott rá a házban, ezen túl tanú2 tanú vallomása szerint a vádlott beszállításakor az iránydiganózis zavartság és dezorientáció volt. E nyilatkozatok alapján a vádlott kereskedői magatartása nem nyert igazolást.

[14] A védő utalt arra, hogy a kereskedés több résztevékenységből áll össze, magában foglal minden olyan mozzanatot, mely azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Az egyszeri kínálásnál tágabb magatartás, adásvételek által valósul meg és haszonszerzésre irányul. A védő szerint a vádlott anyagi haszonszerzési célzata nem igazolt, a telefonokban, laptopon, tableten tárolt adatok elemzése útján megállapítható, hogy a kereskedéssel összefüggésbe hozható releváns információkat nem találtak.

[15] A védő haszonszerzési célzat és rendszeresség hiányában a vádlotti magatartás kábítószer birtoklás büntetteként minősítésére és a büntetés enyhítésére tett indítványt.

[16] A nyilvános ülésen

[17] - a védő perbeszédét a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően adta elő,

[18] - a vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, az ügy érdemében csatlakozott a védőjéhez, a kábítószer fogyasztását és e célú birtoklását nem vitatta, azonban a kereskedés elkövetését tagadta.

[19] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[20] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be. 590. § (2) és (10) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[21] Ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság megállapította, hogy törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. A tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett, tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak. Az ítélet 11. oldalán részletes indokát adta annak, hogy tanú8 és tanú9 tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványt miért utasította el, az ott megfogalmazott részletes indokait a másodfokú bíróság is osztotta, a védelem sem hivatkozott a fellebbezésben a tényállás felderítetlenségére.

[22] Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályja nem volt.

[23] A másodfokú bíróság Terhelt1 vádlottnak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket akként pontosítja, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és édesanyját támogatva anyagilag, olyan betegsége nincs, amely miatt rendszeres orvosi ellátásra szorul.

[24] A másodfokú bíróság a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány adatai szerint akként pontosítja, hogy a vádlott 2. és 3. sorszám alatti korábbi elítéléseinek feltüntetését mellőzi.

[25] A Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondat értelmében büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény - így pl. az előéletből fakadó súlyosabb büntetés - az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. Ez alól egyetlen kérdésben lehetséges az eltérés: a Btk. 97. § (2) bekezdés 2. mondata értelmében visszaesés és az ahhoz fűződő, e törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények a Be. 389. § szerint, az újabb bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban a bűnügyi nyilvántartásból beszerzett adatok alapján akkor is megállapítandók, ha utóbb ezek az adatok törlésre kerültek (BH2019. 154.). A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény

alapján a bünygyi nyilvántartás a büntetéseket nyilvántartása mellett tartalmazza a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartását is. Ez utóbbi nyilvántartásba egyebek mellett azon személyek korábbi elítélésével kapcsolatos adatok kerülnek, akiknek az adatait a büntetéseket nyilvántartásából a mentesítés folytán törölték (2009. évi XLVII. törvény 15. § a) pont). Ha azonban az elítélttel kapcsolatos adatok a mentesítést követően a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából is törlésre kerültek, hátrányos jogkövetkezmény ezen elítélés miatt a terhelttel szemben a Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondatának II. fordulata alapján már nem alkalmazható.

[26] Mivel az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint a hátrányos jogkövetkezmények alatt állók nyilvántartásából az elsőfokú ítéletben 2. és 3. sorszám alatti korábbi elítélések adatait törölték, azok nem szerepelnek a bíróság által lekért erkölcsi bizonyítványban sem, ezen elítéléseket nem lehet a korábbi büntetések között feltüntetni és nem vehetők figyelembe a büntetés kiszabása körében sem, mivel a visszaesés megállapítása szempontjából sem bírnak relevanciával, ezért ezek feltüntetését a másodfokú bíróság mellőzte.

[27] Ellenben a másodfokú bíróság rögzíti az ítéletben, hogy a vádlott ellen

[28] - 2017. december 26. napján elkövetett kábítószer birtoklás vétsége miatt a Budapest XII. Kerületi Rendőrkapitányságon számsor5 számon indult büntetőeljárás, a Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyészség a számsor9 számú, 2019. január 31. napján kelt határozatával feltételes ügyészi felfüggesztésről döntött, a nyomozás megszüntetésére 2019. szeptember 25. napján került sor,

[29] - 2017. december 26. napján bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt a Budapest XII. Kerületi Rendőrkapitányságon számsor6 számon indult büntetőeljárás,

[30] - 2021. január 12. napján elkövetett fogolyszökés vétsége miatt a Budapest VII. Kerületi Rendőrkapitányságon számsor7 szám alatt indult büntetőeljárás,

[31] - 2021. május 23. napján elkövetett lopás büntette miatt a Budapest II. Kerületi Rendőrkapitányságon számsor8 szám alatt indult büntetőeljárás.

[32] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeképpen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pont alapján, mert a tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján.

[33] A tényállásban az elsőfokú ítélet 3. oldal

[34] - harmadik bekezdésben a lakóhely címe helyesen: cím19 szám (nyomozati iratok 117-127. oldal),

[35] - utolsó bekezdés helyébe azt illeszti, hogy „A vádlott által saját fogyasztás céljából tartott kábítószer tiszta hatóanyag tartalma legfeljebb csekély mennyiségű volt.”

[36] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[37] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel és iratszerűen - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, az kiegészítésre nem szorul. Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék mérlegelő tevékenysége során indokolási kötelezettségét is teljesítette, ennek keretében részletesen megvizsgálta és összevetette a rendelkezésre álló valamennyi személyi és tárgyi bizonyítékot és számot adott arról, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért fogadott el.

[38] A másodfokú bíróság részben osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, miszerint a törvényszék a Be. 6. § (2) és (3) bekezdésében írt vádelv sérelmével állapította meg a tényállást.

[39] A bíróság eljárása vádhoz kötött, vagyis a mindenkor vád jelöli ki a büntetőjogi felelősség kérdésében való érdemi vizsgálat ténybeli kereteit (EBH2013. B.10.). A vád a bíróságot két irányban is köti: csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről és csak a vádban megjelölt cselekményről lehet dönten, tehát a bíróság kötve van a vád tartalmához mind a személy, mind pedig a tényállás tekintetében. A vád tartalmát azok a tények alkotják, amelyeket az ügyész a vád előterjesztésekor, vagy módosításakor, mint megtörtént eseményt előad (BH2006. 281.).

[40] A Be. 6. § (2) és (3) bekezdés rendelkezik a vádelvről, ennek keretében

[41] - a vádkimerítési kötelezettségről: a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet

[42] - a tettazonosság elvéről: a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.

[43] Nem jelenti a Be. 6. § (2) és (3) bekezdésben megfogalmazott vádelv sérelmét, ha a bíróság ügydöntő határozatában megállapított tényállás nem fedi teljesen a vádiratban leírt tényeket, de az a bűncselekmény törvényi tényállásának lényeges elemét alkotó tények tekintetében annak megfelel, ezért a tettazonosság keretein belül marad. A tettazonosság két történeti tény-, eseménysorozat azonosságát, az ítélet és a vád viszonyában pedig azt a követelményt jelenti, hogy a vád és az ítélet ugyanarra a történeti eseményre vonatkozzék, a vád és az ítélet tényei azonosak legyenek. A tettazonosság akkor valósul meg, ha az ítélet

azokon a tényeken alapul, amelyeket a vád magában foglal. Ha a jogerős ítélet tényállása ugyanazt a történeti eseményt öleli fel, mint amely a vád tárgya, a két történeti esemény azonos. (EBH2015. B.13., BH2017. 217., BH2011. 245.).

[44] A fenti jogelvek mentén a másodfokú bíróság álláspontja, hogy nem sérti a vádelvet, ha a bíróság a kábítószer tartása, készletezése esetében vizsgálat tárgyává teszi, hogy az elkövető milyen céllal cselekedett, tehát hogy a kábítószer tartására továbbértékesítés vagy saját fogyasztás céljából került sor. Ugyanis ahogy arra a Kúria a BH2017. 206. számon közzétett eseti döntés [35-37] bekezdésben rámutatott, az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása. Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről stb.) való, tudatban előzetesen, illetve egyidejűen meglévő képzet mindig csak valamely a külvilágban megjelenő fizikai, illetve mérhető (számszaki stb.) tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami pedig jogkérdés. Ezért nem sérti a vádelvet a tényállásban annak rögzítése, hogy a kábítószer tartására részben továbbértékesítés, részben saját fogyasztás céljából került sor.

[45] A tényállás pontosítását e körben az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el a vádlotti nyilatkozatot az alkalmi fogyasztói szokásait illetően, ezt alátámasztotta a pozitív toxikológiai minta, az ambuláns lap és a kórházi ellátásakor őt megvizsgáló orvos vallomása. Ellenben nem volt hitelesnek mondható az a nyilatkozata, hogy a nála talált és a lakáson tárolt anyagot mind saját fogyasztás céljából szerezte meg, figyelemmel arra, hogy nem volt kábítószerfüggő, illetve az anyag tiszta hatóanyagtartalma is kizárta ezt a védekezést. Így helyesen következtetett arra a törvényszék, hogy a teljes mennyiség saját fogyasztásra irreálisan nagy, azonban a vádlott alkalmi fogyasztói életvitele miatt – az in dubio pro reo elve alapján – a rá nézve legkedvezőbb megállapítás az, hogy a saját fogyasztásra tárolt kábítószer legfeljebb csekély mennyiségű, ahogy azt a törvényszék egyébként a jogi indokolásban a 9. oldal utolsó bekezdésben rögzítette is, ugyanis kizárólag ezen mennyiség esetében a birtoklási típusú cselekmény önálló jogi értékelést a súlyosabban minősülő kereskedés mellett nem nyer.

[46] Ellenben az ítéltábla abban osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, hogy az ügyészség által a vádban pontosan körülírt eseménysor nem tartalmazza a fogyasztást, mint önálló elkövetési magatartást, ezért a vádon túlterjeszkedésként értékelendő, hogy a törvényszék megállapította a tényállás utolsó bekezdésében elkövetési magatartásként, hogy a vádlott kábítószerrel fogyasztott, a másodfokú bíróság ezt mellőzte, ezért a tényállásban az elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdés helyébe azt illesztette, hogy „A vádlott által saját fogyasztás céljából tartott kábítószer tiszta hatóanyag tartalma legfeljebb csekély mennyiségű volt.”

[47] Egyebekben a törvényszék bizonyítékértékelési tevékenysége megfelelt a logikai szabályoknak, az általa megállapított tények összhangban álltak az elfogadott bizonyítékokkal is.

[48] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése is megfelel meg az anyagi jogszabály rendelkezéseinek és az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatban, valamint az 57/2007. számú BK véleményben foglaltaknak.

[49] Az iránymutatások tartalmazzák, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik pl. a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, tárolása, szállítása, elosztása, mely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. A kábítószernek már a kereskedés céljára történt tárolása, raktározása is a kereskedés körébe tartozik és befejezett elkövetési alakzatot valósít meg akkor, ha a tartás azt célozza, hogy a terhelt azokat haszonnal, rendszeresen, ismétlődő jelleggel eladja másoknak, tehát kereskedjen vele.

[50] Az irányadó ítéleti tényállásban írt azon tényekből, hogy

[51] - a vádbeli időben származó legális jövedelme csekély összege ellenére nagy értéket képviselő kábítószer és nagyobb összegű készpénz foglaltak le tőle,

[52] - a kábítószer, mennyiségéből adódóan, nem egy átlagos fogyasztási adag volt, hanem azt jóval meghaladó,

[53] - a vádlott a tartózkodási helyéül szolgáló lakásban jelentős hatóanyag tartalmú, különböző fajtájú kábítószer raktározott, különböző kiserelésben és több helyen elrejtve,

[54] - a kábítószer mérésére, porciózására, csomagolására alkalmas tárgyakat, így nejlonzacskókat, mérlegeket is tartott,

[55] - a vádlott nem volt kábítószerfüggő vagy rendszeres fogyasztó,

[56] - ruházatában elrejtve előre kiporciózott, több fajta kábítószer foglaltak le,

[57] arra lehet következtetni, hogy jelentős mennyiségű kábítószer értékesítésre szánta, ebből bevételek kívánt szert tenni. A kereskedés céljából történő tárolással pedig a kábítószer kereskedés elkövetési magatartását, annak befejezett alakzatát valósította meg.

[58] Hasonló tényállású ügyben, a BH2015. 324. számú eseti döntésben a cselekmény minősítését illetően a Kúria is ezzel egyező álláspontot foglalt el. Ezért a vádlott és védő eltérő jogi minősítést célzó fellebbezése eredményre nem vezetett.

[59] A jogalkotó a Btk. 178. § (6) bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétsége miatt - súlyosabb bűncselekmény megvalósulásának hiányában - azt fenyegeti két évig terjedő szabadságvesztéssel, aki kábítószer fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerez vagy tart. A magatartás azonban szubszidiárius, azaz csak akkor állapítható meg, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg. Az irányadó tényállásban foglalt, saját fogyasztás céljából csekély mennyiségű kábítószer tartása a Btk. 178. § (6) bekezdése II. fordulata szerint minősülő, két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, kábítószer birtoklása vétségeként minősül, de halmazatban történő értékelése kizárt, mivel a bíróság megállapította a vádlott bűnösségét súlyosabban minősülő, öt évtől húsz évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezt a jogi álláspontot tükrözi a Kúria Bfv.I.862/2014/5. számú határozata is és az EBH2016. B.15. számú döntés is.

[60] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[61] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[62] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket részletesen számba vette. Helyesen foglalt állást, amikor kisebb súllyal, de enyhítő körülményként értékelte és a büntetés kiszabásakor figyelembe vette a büntetőeljárás elhúzódását [Be. 564. § (4) bekezdés b) pont]. A másodfokú bíróság - a tényállás módosítására figyelemmel - mellőzi a kábítószer fogyasztás súlyosító körülményként értékelését. Ellenben az 56/2007. számú BK vélemény III/6. pontja értelmében – mely kimondja, hogy a bűnhalmazat mellőzése esetén az önálló megállapításra nem került cselekmény elkövetése súlyosító körülmény – a külön nem minősített, saját fogyasztás céljára történő tartás megvalósítása a vádlott terhén értékelendő.

[63] Az ítéltábla a büntetés kiszabásakor szem előtt tartotta, hogy a cselekmények tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, fenyegetett, tehát a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között helyezkedik el. A konkrét magatartás tárgyi súlyának értékelésekor el nem mellőzhető jelentőségű, hogy a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 5,5-szöröse, illetve az a tény, hogy a vádlottnál több fajta kábítószeret foglaltak le.

[64] Személyében rejlő társadalomra veszélyesség magasabb fokára lehet következtetni nemcsak abból, hogy a többszörös visszaesést megalapozó elítélésen túl is volt büntetve, hanem hogy az ellene 2017. december 26. napján elkövetett kábítószer birtoklása vétsége és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt indult büntető eljárás

hatálya alatt követett el hasonló bűncselekményt, illetve hogy ellene a vád tárgyává tett cselekmény elkövetése után, 2021. januárban és májusban elkövetett újabb bűncselekmények miatt is indult büntetőeljárás.

[65] Mindezen körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést nem tartotta alaposnak, ellenben az ügyészség által bejelentett, a fő- és mellékbüntetés súlyosítását célzó jogorvoslatot sem. Ugyanis a Be. 605. § (2) bekezdés értelmében, ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [16/2007. számú BK vélemény].

[66] Az elsőfokú bíróság ítéletében az anyagi jogi szabályainak megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás kizárásáról, a közügyektől eltiltás kiszabásáról.

[67] A törvényszék a Btk. 72. § (1) bekezdés a) és c) pont alapján helyesen rendelkezett a kábítószeres és a kereskedés elkövetéséhez használt eszközök elkobzásáról. Az ítélet megváltoztatását az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a bűnjeljegyzék tételeiről hiányosan rendelkezett, illetve elmulasztotta pontosan feltüntetni, hogy az egyes dolgokat melyik hatóság bűnjelkezelője vételezte be. Ezeket pótolva a másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy a

[68] - Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalnál számsor számon bevételezett 10. tétel alatti 121 darab kisméretű nejlon tasakot, a 11. tétel alatti 8 darab nejlon tasakot és a 12. tétel alatti 7 darab nejlon tasakot,

[69] - Budapesti Rendőr-főkapitányság XIII. Kerületi Rendőrkapitányság bűnjelkezelőjénél számsor1 szám alatt bevételezett 1. tétel alatti 17 darab tablettát, a 2. tétel alatti 3 darab cigarettát, a 3. tétel alatti 3 darab tasakot fehér porral és a 4. tétel alatti 3 darab nejlon tasakban anyagmaradványt, számsor2 szám alatt bevételezett 1-2. tétel alatti anyagmaradványt, 3. és 9. tétel alatti mérleget, 5-6-7. tétel alatti növényi örleményt elkobozza.

[70] Az ellenkező bizonyításáig vagyone elkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyone elkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett [Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont]. Nem rendelhető el vagyone elkobzás, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik [Btk. 74/A. § (3) bekezdés], a bizonyítási teher megfordításával annak eredménytelenségét a terhelt viseli, ha nem tudja bizonyítani, hogy a vagyon nem bűncselekményből, hanem legális forrásból származik, az vagyone elkobzás alá esik. Terhelt1 vádlott által a készpénz legális eredetére felajánlott bizonyítás eredményre nem vezetett, az elsőfokú bíróság az ítélet 8-9. oldalán részletes és meggyőző indokát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlott nyilatkozatát a pénz származására vonatkozóan, ezért a vagyone elkobzást elrendelésére törvényesen került sor. A másodfokú bíróság azt annyiban pontosította, hogy annak jogszabályi alapja a Btk. 74/A. § § (1) bekezdés b) pont, illetve feltüntette, hogy a vagyone elkobzással érintett 200.100,- forintot a Fővárosi Törvényszék

Gazdasági Hivatala számsor3 számon, a 20 eurót a Magyar Államkincstár számsor4 számon bevételezte.

[71] A másodfokú bíróság a beszámítás szempontjából releváns időpontokat az iratok tartalma alapján helyesbítette, illetve a Btk. 92. § (1)-(2) bekezdés és (3) bekezdés a) pont alapján rendelkezett az őrizetben, letartóztatásban és ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztébe történő beszámításáról.

[72] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt1 vádlott tényleges tartózkodási helyét helyesbítette.

[73] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[74] A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján került sor.

[75] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. március 31.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 21. napján kelt 11.B.1495/2019/78-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.346/2021/16. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2022. március 31. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. március 31.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hit